

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Shelby

GENTOFTE HF 1996

Gentofte HF
Dahlénsstræde 5
2820 Gentofte

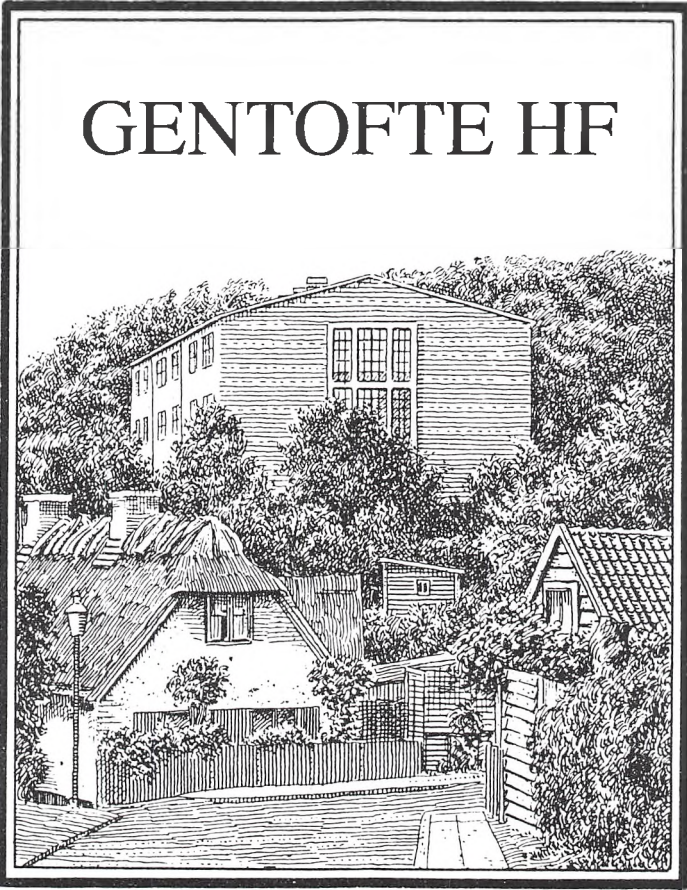
39 65 11 03	Rektor og Administration
39 65 30 47/ 16+17	Studievejledning
39 65 30 47/ 18+19	Inspektorkontor
39 65 30 47/ 20	Bibliotek
39 65 30 47/ 21	Lærerværelse
39 65 30 47/ 22	Pedelkontor
39 68 36 70	Fax

Redaktion: Else Lützhøft

Foto: Else Lützhøft

Tryk: DJ-Tryk 46 48 14 23

GENTOFTE HF

1996

INDHOLDSFORTEGNELSE

Mål på Gentofte HF	3
Bestyrelsesarbejdet på Gentofte HF.....	5
Michala og Jacob - 2 elever på GHF.....	7
”Det er smæk for skillingen at være lærer på HF”.....	11
Hvordan introduceres 1. HF’erne?	14
Om at bruge naturen i undervisningen	16
Matador - en appetitvækker i historieundervisningen	18
Læring, lærerteams og elever	21
Hvordan lærer man at lære? - ved at have Metodefag!	25
Sundhedsklassen - Hvad er det?	27
Det studieforberevende kursus.....	29
Gymnasiale suppleringskurser/GSK	31
Og nu til noget helt andet	32
At vide eller ikke vide	35
På togt i informationsstrømmen eller - Brug biblioteket	36
Fornyelse i skriveværkstedet på GHF	38
EDB på GHF er også Windows	40
Team GHF 1996	41

Mål på Gentofte HF

Gentofte HF er en skole, der stiller krav om kvalitet - både til sig selv og til sine elever.

Det gør vi, fordi vi finder det vigtigt, at der i det danske uddannelsessystem findes en mulighed for unge for at få en kompetencegivende eksamen på kun 2 år. Det er HF alene om at tilbyde. Om man så vil bruge sin HF-eksamen til en kortere eller længere videreuddannelse er underordnet. Afgørende er alene, om man har fået noget med i bagagen og mod på livet.

Derfor lyder skolens målsætning således:

”Med udgangspunkt i den enkelte elevs evner og mål med uddannelsen ønsker vi at udvikle fagligt dygtige mennesker, som er kvalificerede til videreuddannelse. Det er tillige målet, at eleverne forlader Gentofte HF med en realistisk bevidsthed om egne evner, et stabilt selvværd og en evne til at indgå ansvarligt i et fællesskab.”

Fællesskabet - samarbejdet er vigtigt, men inden jeg kommer til det, vil jeg nævne et par ting, som vi også lægger vægt på.

Gentofte HF har en lang tradition for at være i front både på det pædagogiske og det teknologiske område. Vi er godt forsynede med computere med CD-ROM, og vi har adgang til internettet. Der er indrettet mange gode studiemiljøer og et godt skriveværksted på skolen. På den pædagogiske side har lærerne konstant udviklingsprojekter i gang i erkendelse af, at også undervisning altid kan gøres bedre. For tiden arbejdes der meget med lærerteams og personligt ansvar for at lære, og hvordan man hjælper eleverne med at klare dette ansvar. Det sker allsammen ud fra den grundholdning, at man også som elev skal betragtes mere som medarbejder ved sin egen uddannelse end - ja - som elev.

Og ved siden af al fagligheden er der selvfølgelig også et socialt samspil på skolen, som vi lægger vægt på - og det er i dette samspil mellem faglighed og social aktivitet, at grundlaget skabes for et uddannelsesforløb, der giver andet og mere end en eksamen. Plads til individualitet og samtidig en forståelse for og indleven i et fællesskab er efter

vor opfattelse et godt grundlag for videre uddannelse og et godt arbejdsliv - og liv. Hvis det skal lykkes, skal alle bidrage med en indsats - og helst også med godt humør.

Knud Rosdahl
Rektor

Døren til rektors kontor står altid åben.
 Bemærk bolchedåsen på skrivebordet - til trøst og opmuntring.

Bestyrelsesarbejdet på Gentofte HF

Målene for Gentofte HF er formuleret sådan, at de giver grundlag for en dialog mellem de forskellige grupper på skolen. En af grupperne er skolens bestyrelse. I målformuleringen for GHF står der om bestyrelsens arbejde:

”Bestyrelsen er positivt engageret i ungdomsuddannelser og lever aktivt med i samfundsudviklingen og unges vilkår.

Bestyrelsen opfatter sig som et konstruktivt forum, hvor skolens generelle virksomhed drøftes og støttes.

Bestyrelsen fremmer dialogen mellem ledelse, lærere, elever og det omgivende samfund for at bevare og styrke HF-uddannelsens kvalitet.”

Bestyrelsesarbejdet foregår i en uformel dialog mellem de parter, der sidder med i bestyrelsen. Det er skolens elever, lærere, ledelsen og en række personer fra det omgivende samfund. De sidstnævnte personer har ikke børn på skolen, som det er tilfældet på gymnasierne. De repræsenterer det lokale samfund og de holdninger og synspunkter, der gør sig gældende her. Nogle er forankret i det politiske liv andre mere i den uddannelsespolitiske debat.

Paula Helth

På bestyrelsesmøderne kommer der mange ideer og tanker frem, som giver GHF et perspektiv i forhold til det, der aktuelt foregår i samfundet. F.eks. har GHF for 2. år i træk et hold sygehjælpere, som gennem et specielt forløb kvalificerer sig til at gå videre på sygeplejeskolen. Dermed målrettes HF-uddannelsen til et område, hvor der p.t. er et stort behov på det danske arbejdsmarked. I dette tilfælde er det manglen på sygeplejersker.

Andre lignende idéer luftes fra tid til anden i bestyrelsen, fordi det er en del af skolens image at tilbyde relevante uddannelser med ”jordforbindelse”. HF’erne på GHF lever ikke i et elfenbenstårn, hvor de først finder ud af realiteterne den dag, de er færdige med deres uddannelse.

Valg af HF-uddannelse på GHF er ikke et bevidst valg af ungdomsuddannelse. Det er et valg til en kvalitet i et uddannelsesforløb, som giver et godt fagligt grundlag, men som også giver et grundlag for at klare de krav, der siden hen stilles i livet. Ansvar for egen læring er et af de centrale mål for eleverne.

Lærerne er udadvendte og tænker i høj grad fremadrettet. Hvilke behov, eleverne vil blive stillet overfor, også når de skal videre i et uddannelsessystem, er blandt de væ-

sentlige spørgsmål. Derfor gøres der meget ud af uddannelsesformerne.

At være med i skolens bestyrelse er en spændende udfordring, blandt andet fordi helhedssyn og engagement i den enkelte elev spiller en så vigtig rolle. Men også fordi skolen erkender, at den øger sin kvalitet ved også at vende blikket udad.

Poula Helth
Bestyrelsesformand

Skolestart på GHF

Michala og Jacob - 2 elever på GHF

Jeg er på jagt efter Michala og Jacob. De går i 2. R, som har klasseværelse i nr. 9. 2. R er også GHF's Sundhedsklasse, forstået på den måde at en gruppe af klassens lærere fokuserer på sundhed i deres undervisning. Det har bl.a. betydet, at klassen har udvekslet med en sundhedsklasse i Belgien. Eleverne i 2.R har selv valgt at gå i sundhedsklassen.

Jeg kender ikke Michala og Jacob, så i ti-frikvarteret smutter jeg ind i nr. 9. Her er ret tomt, kun 4 elever, hvoraf to sidder i hyggelig snak i et hjørne. Det viser sig at være netop Michala og Jacob. Vi aftaler at mødes senere på dagen, så vil de fortælle mig om, hvordan de har det på GHF, og hvorfor de går her.

Hvad er jeres baggrund for at vælge HF?

Michala: Jeg har gået i 10. klasse, og derefter var jeg 1 år i Frankrig. Jeg læste fransk på universitetet og boede alene for mig selv, det lærte jeg enormt meget af. Men jeg følte også, når jeg var sammen med andre mennesker, at jeg manglede en almen viden, så jeg glædede mig meget til at komme hjem og gå i gang med at læse. Jeg valgte ikke gymnasiet, for det har jeg aldrig villet, og nu syntes jeg også, de var alt for unge i gymnasiet til mig. Jeg gik også meget op i, at jeg ikke hele tiden skulle blive bedømt og få karakterer, men have evalueringssam-

taler med lærerne, så de kunne fortælle, hvad man skulle gøre og ikke gøre.

Jacob: Jeg har gået 9 år i folkeskolen, og så har jeg gået på handelsskole og været på Oure Idræts-højskole, hvor jeg endte med selv at undervise, bl. a. i windsurfing. På et tidspunkt fandt jeg ud af, at jeg nu var motiveret til at videreuddanne mig. Jeg havde en kammerat, som gik på HF, og vi talte lidt om det, og vi blev enige om, at det nok også lige var mig, bl.a. fordi der ikke var nogen karakterer, og folk var lidt ældre. Det har været hårdt en gang i mellem, og nogle gange har jeg bare savnet at være på Fyn og surfe. Det med at sidde stille er jeg slet ikke vant til, så det har været en stor omvæltning, men det er gået OK, jeg er her endnu - og jeg bliver også færdig!

Hvorfor valgte I GHF?

Jacob: Jeg valgte det, fordi jeg boede tæt på, og fordi jeg havde nogle kammerater her, som anbefalede det. Og jeg valgte også GHF pga. sundhedsklassen.

Michala: Jeg var rundt til forskellige oplysningsmøder på skoler, hvor de både havde gymnasium og HF. Jeg synes ikke, de opfattede HF særlig positivt der, så jeg valgte GHF, fordi det udelukkende er HF, og fordi jeg fik et positivt indtryk af

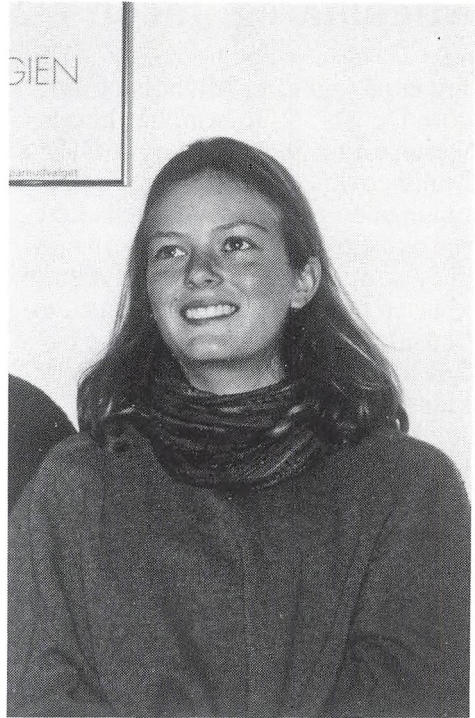
skolen - og så trak sundhedsklassen også.

Hvad synes I om at gå her?

Michala: Det er klart bedst at gå her 2. år, fordi man nu er kendt med det hele, og fordi ens klasse nu kun består af seriøse elever. De der er blevet tilbage er dem, der har lyst til at lave noget. Der er ikke blevet smidt nogle ud fra klassen, det er folk selv, der er gået - specielt dem, der er kommet lige fra folkeskolen, og som ikke var motiverede nok.

Jacob: Vi har et højt fagligt niveau i vores klasser, vi er allesammen meget motiverede og brænder for at gå her. Vi har allesammen - dem der går her nu i hvert fald - interesse i at gennemføre det her med bedst muligt resultat. Vi gør virkelig noget ved det! Det er aldrig noget, vi har talt om eller diskuteret, men det sociale i vores klasse er meget studiepræget, når vi ses. Det er noget med at læse sine lektier sammen eller lave gruppearbejde - men bagefter kan vi også godt få en øl eller gå i byen sammen.

Michala: Jeg laver også mange andre ting med kammeraterne fra klassen, f.eks. fødselsdage, men det er rigtigt, at det er enormt nemt i vores klasse at gå hjem og lave opgaver sammen med nogen. Det har også noget at gøre med, at hvis man vil se hinanden, bliver det over lektier, for man har ikke særlig meget tid ellers, og så er det jo også mere interessant at lave tingene sammen.

Jacob: En af grundene til vores arbejdsomhed er nok også, at vi startede i 1.HF. med en god biblioteksintroduktion af Birgit. Det var en kæmpehjælp fra starten af at vide, hvordan biblioteket fungerer, og det satte os på sporet af at studere med det samme.

Michala: Det sociale på GHF fungerer godt, og lige fra starten oplevede vi et godt og lige forhold mellem 1. og 2. HF'erne. Det hænger selvfølgelig sammen med, at alle på GHF er så forskellige og med forskellig baggrund. Jeg synes især Kul & Kox er godt og hyggeligt, mens festerne tit bliver for præget af, at der kommer mange udefra.

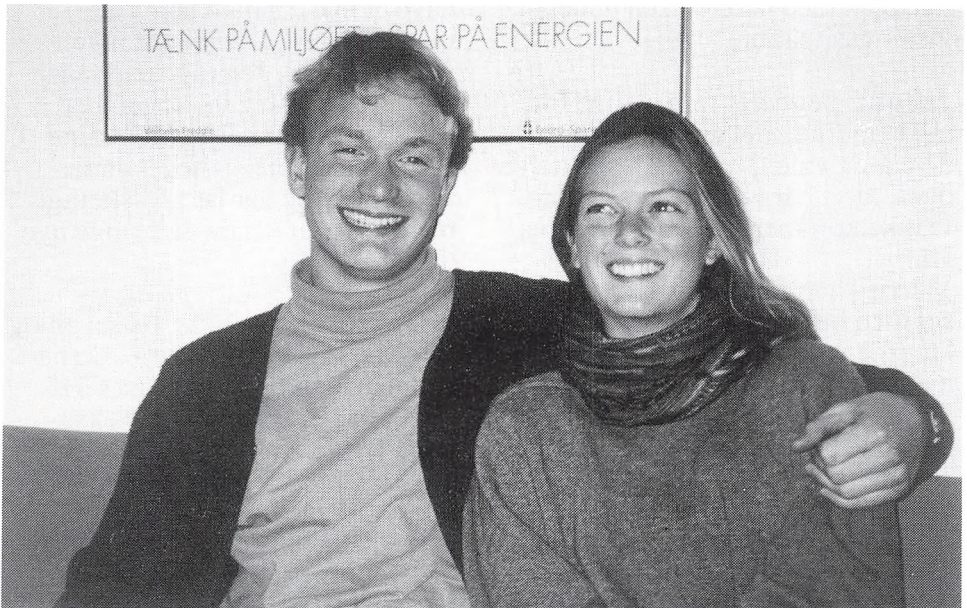
Jacob: Jeg synes, det er fedt, at vi har dobbelttimer, og at klokken ikke ringer. Folk sidder selvfølgelig stadig og kigger på deres ur og hopper og lukker bøger op og i, men hvis det er spændende, det vi diskuterer, så hænger man bare på.

Hvad synes I om undervisningen og forholdet til læreren?

Jakob: Det har tidligere været min holdning, at læreren skulle komme og give mig et show, og så skulle jeg bare tage imod. Nu kan jeg godt se, at jeg får større udbytte, hvis jeg har læst tingene hjemmefra, så jeg kan diskutere stoffet med læreren og måske have en kritisk vinkel på det.

Jeg tror også, det går så godt i vores klasse, fordi vi har fundet ud af, at vi bare kan bruge læreren og suge viden ud af ham. Efter nogle timer tror jeg nok, at læreren ryster på hovedet, når han går ud og siger, at nu nåede vi slet ikke det vi skulle, fordi vi har bare spurgt om alt muligt, som vi godt ville vide. Det tror jeg godt lærerne kan lide, og det virker så fedt, at man bare kan spørge - også uden at kigge bagover om det nu var dumt.

Michala: Vi hørte allerede fra starten, at det betyder enormt meget, at man har forberedt sig. Jeg føler mig dum, hvis jeg ikke har læst, og det hele går hen over hovedet på mig. Jeg kan slet ikke holde ud ikke at kunne være med i en diskussion.

Jacob Gammelgaard og Michala Faber, 2. R 1995/96

Det betyder også meget, at vi ikke får karakterer, så tør man blive ved at spørge om det, man ikke forstår, og man har også større frihed til at være kritisk over for undervisningen. På den måde føler jeg mig på lige plan med læreren i en undervisningssituation.

Jacob: Jeg føler mig på lige fod med lærerne, idet jeg respekterer, at de har en viden, men de respekterer også, at vi har en viden, især fordi vi ikke kommer lige fra folkeskolen.

Men jeg har lidt ambivalente følelser med hensyn til alle de kurser, lærerne er på, for så kommer de hjem, og så skal de bare afprøve alle de nye teorier på os. Bare den måde de kommer ind i klassen på, så kan man se, at de har været på kursus - Oh No, så er der mind maps igen! Det kan godt være lidt hårdt at være forsøgskanin - men det går da meget godt, og det er også lidt sjovt. På den måde er der

heller ikke to timer, der er ens.

Hvad skal I bruge jeres eksamen til?

Jacob: Det skal i hvert fald være noget med unge mennesker. Det fandt jeg ud af allerede på Højskolen. I 1. HF følte jeg mig meget akademisk med alt det læseri og de store stabler af bøger, så da tænkte jeg: jeg skal da være læge ligesom min far! Efter et halvt år var jeg slidt ned til anklerne, så jeg skulle ikke ind og læse 7 år på universitetet. Så det skal stadig være noget med mennesker enten med unge inden for politiet eller skolelærer eller pædagogik. Men jeg ved det ikke endnu.

Michala: Jeg tror, det er vigtigt at have et mål, så man ikke føler, at man sidder og arbejder til ingen verdens nytte. Jeg tog sundhedsklassen, fordi jeg vil noget med sundhedsuddannelse. Men mine mål har ændret sig meget undervejs, fordi jeg har lært forskellige mennesker at kende og mange nye ting.

Der er nu gået en time, og Jacob og Michala skal have historie. De har endnu et halvt år tilbage på GHF med bl.a. 2. årsopgave og eksamen, før de har nået deres mål. For mig selv ønsker jeg dem al mulig godt fremover og sender en misundelig tanke til deres lærere - men jeg fik da 1 time sammen med dem!

Else Lützhøft

”Det er smæk for skillingen at være lærer på HF”

Merete Andersen er tysklærer på Gentofte HF og er her nu i anden omgang. Merete startede på GHF i 1989. Derefter valgte hun i 1993 at undervise på en gymnasieskole, som også har HF. I 1995 kom hun tilbage til GHF's lærere og elever, og det var alle glade for! Eleverne har fået et energibundt af en lærer, selv om det måske nogle gange er lidt overvældende, som en elev en gang udtrykte det: ”Bliver du da aldrig træt, Merete?” Og GHF har fået en lærer, som ikke blot har valgt at være lærer, men som bevidst har valgt at være HF-lærer! Blandt andet derfor kunne det være spændende at høre Meretes mening om at være lærer på GHF.

Hvorfor blev du lærer?

Interessen startede nok helt tilbage i min ungdom, da jeg var folkeskolelevikar i Københavns Kommune. Det var en barsk omgang, men min interesse for pædagogik opstod nok her.

Efter et broget studieforløb - hvor jeg bl.a. var rundt om psykologi og kinesisk! - endte jeg med at læse tysk. Når jeg tænker efter, var jeg nok inspireret af min egen tysklærer i gymnasiet. Hun var en meget speciel lærer af den gamle skole, men hun kunne give os nogle oplevelser med den tyske litteratur samtidig med, at hun terpede grammatikken ind i os. Så jeg begyndte på over-

Merete Andersen,
tysklærer på GHF

bygningen på RUC med at læse tysk. Dybsindigheden og den der trang til det alvorlige i tysk har også altid interesseret mig meget. På RUC lavede vi nogle spændende projekter, bl.a. et om voksne kvinder og uddannelse, hvor vi var ude at interviewe en gruppe kvinder på VUC i Tåstrup. Der startede for alvor min teoretiske interesse for det pædagogiske.

Hvad synes du om at være HF lærer?

Jeg synes det er spændende, fordi du som lærer sammen med nogle mennesker har mulighed for at bygge et fælles rum op, hvor der sker noget indlæringsmæssigt, og hvor der er en vis form for engagement og entusiasme. Endvidere glæder jeg mig over muligheden for at flytte på de fordomme, som tit er forbundet med tysk. Det er også et tungt og stort arbejde, men det er opmuntrende, når man kan se, at folk de rykker sig, og at de begynder at interessere sig for noget, som de forinden har syntes var forfærdeligt. Vi kunne brolægge mange gader med dårlige tyskerfaringer. Der er en stor byrde at løfte, men det bliver bedre og bedre, og jeg synes også, eleverne bliver dygtigere og dygtigere.

På grund af elevernes forskellighed er det spændende at arbejde med dem - især når vi får gang i diskussionerne. Men det er også hårdt pædagogisk arbejdede med faglige udfordringer. Man skal finde nogle ting, som er spændende, og som siger eleverne noget - og som er på et niveau, så de kan være med.

Mange af eleverne har efter min mening oplevet så mange nederlag, så de fra starten af siger nej tak til mange ting. Der skal man gøre et stort stykke arbejde og få dem overbevist om, at det går det her, så lykkes det også i de fleste tilfælde.

Jeg prøver at holde folk inden for nogle meget stramme rammer, når vi indlærer det grammatiske, så de

føler sig sikre - derefter er det let nok at springe ud i at tale sproget, men man skal have noget at springe med. Der skal både tages med fløjls-handsker og stilles enorme krav.

Hvad synes du om HF elever?

Der er noget jeg især godt kan lide ved HF elever - det er, at de siger nej til én, hvis man ikke er åben! De køber ikke de dyre floskler - de vil have den ægte vare, og det er meget tydeligt at mærke på dem, hvornår man bluffer, og hvornår man ikke gør det, man bliver nødt til at vise dem sit ærlige ansigt, ellers kommer man ingen vegne.

Men selvfølgelig skal man også være professionel, og det nytter ikke at være i omskifteligt humør, du skal være glad og professionel, når du går ind til en time, ellers går det galt. Hvis ikke eleverne ved, hvor de har dig, mister de tilliden til dig og bliver nervøse, og så går læringen tabt.

Hvordan med lærersamarbejdet?

En af de ting jeg virkelig godt kan lide ved GHF er den konsekvens, som alle lærere møder eleverne med. Det har jeg ikke set andre steder! Lærerne mener det alvorligt, både når det gælder det faglige og miljøet i klassen, og de handler konsekvent derefter allesammen. Et år havde jeg en rædselsfuld 1. klasse på GHF, som vi ikke kunne få til at fungere. Sammen med to

andre lærere gik jeg ind og kiggede på undervisningen. Vi diskuterede med eleverne i slutningen af timerne, hvad det var, der var sket, hvordan kommunikationen var forløbet, om folk havde været koncentrerede, og om de havde nået nogle mål i timen. Det var helt ekstremt, som det hjalp, det blev en helt anden klasse, og i 2. HF blev de en mønsterklasse.

Det at lærerne står sammen, at de har en fælles holdning til tingene, og at de handler derefter, det styrker forholdet til eleverne og undervisningen - og det var faktisk én af de ting, der gjorde, at jeg vendte tilbage til GHF. Samarbejdet mellem lærerne er helt klar en af grundene til, at jeg er her igen. Det beriger også en selv både didaktisk og pædagogisk, at vi er så åbne over for hinanden og hinandens undervisning. På den måde lærer vi af hinanden.

Hvordan er din drømmeskole?

Jeg kunne godt tænke mig at bryde undervisningen meget mere op og lave projekter, som udspringer af elevernes interesser. For skal man lære noget, sker det ud fra en personlig motivation - og jo mere motivation, jo mere lærer man. Og jeg er for så vidt ligeglad med, om den motivation er lyst- eller nyttepræget, det hjælper begge dele! Hvis man arbejdede med projekter, tror jeg det kunne give eleverne en anden opfattelse af skolen - også hvis man fik forbundet det teoreti-

ske med det praktiske. F. eks. komme ud på nogle ture, hvor man undersøgte sin problemstilling i praksis. Skolen bliver tit meget teoretisk og også kunstig. Jeg har nogle elever, som siger, at de ikke kan snakke tysk i timerne, fordi det er så kunstigt! Man må derfor arbejde med at finde nogle mere autentiske situationer og måske lege lidt mere, f.eks. med små situationer på video.

Jeg kan også godt lide at arbejde på den måde, at jeg er vejleder. Jeg har altid hadet den pædagogik - også fra min egen skoletid - "gæt, hvad læreren tænker!" Det er nok inspireret af min studietid på RUC, hvor jeg lærte enormt af at have et samarbejde med en vejleder.

Til sidst vil jeg gerne pointere, at det skal være skægt at undervise. Vi skal grine noget mere sammen - også i undervisningen. Forbindelsen mellem indlæring og glæde er enorm stor, det kan blive så godt, når der er nogle grin undervejs - helst et ordentlig stort et i hver time!

Else Lützhøft

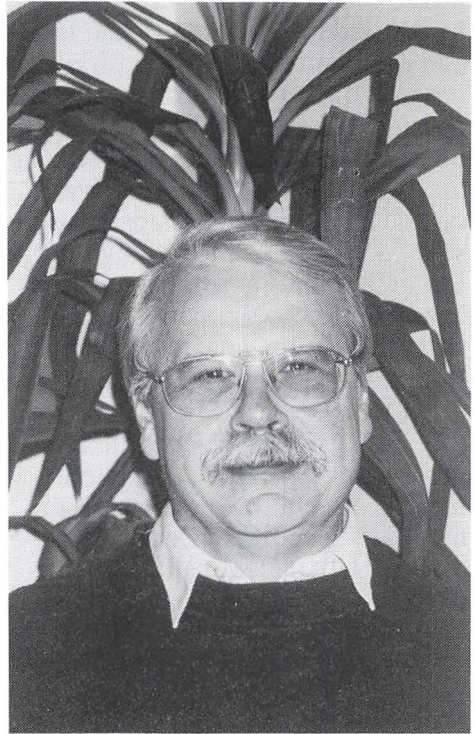
Hvordan introduceres 1. HF'erne?

I lighed med andre skoler har Gentofte HF introduktion for de nye 1. HF'ere. Programmet, som er nøje planlagt af interesserede lærere og elever i fællesskab, omfatter såvel "ryste sammen" aktiviteter som pædagogiske tiltag. F. eks. arrangerer hver 2. HF klasse en udflugt for en 1. HF klasse for dermed at udbrede det personlige kendskab mellem 1. HF og 2. HF.

Sammen med to andre lærere gennemgår og diskuterer klasselæreren emner som klasserumskultur og begrebet læring med 1. HF klasserne. Denne trelærergruppe følger i øvrigt klassen i hele det første skoleår og kan gribe ind, hvis der opstår problemer i klassen.

Skolen har tradition for at sende hele 1.HF årgangen på en fælles udlandstur som en udvidet del af introduktionen. De fleste gange er turen gået til Berlin, men vi har også været på skitur til Norge. Det var noget af et syn at se en hel årgang 1. HF'ere med deres lærere på vej ned ad den samme skibakke!

Dette skoleårs Berlintur var planlagt som en integreret del af undervisningen. Historielærerne gennemgik Tysklands og Berlins historie fra o. 1700 til tiden efter Berlinmurens fald. Eleverne skulle selv påtage sig rundvisning til historiske bygninger og museer og holde foredrag. Der blev samlet stof ind til en Berlinavis, som blev udnyttet i EDB-undervisningen. Endvidere indgik

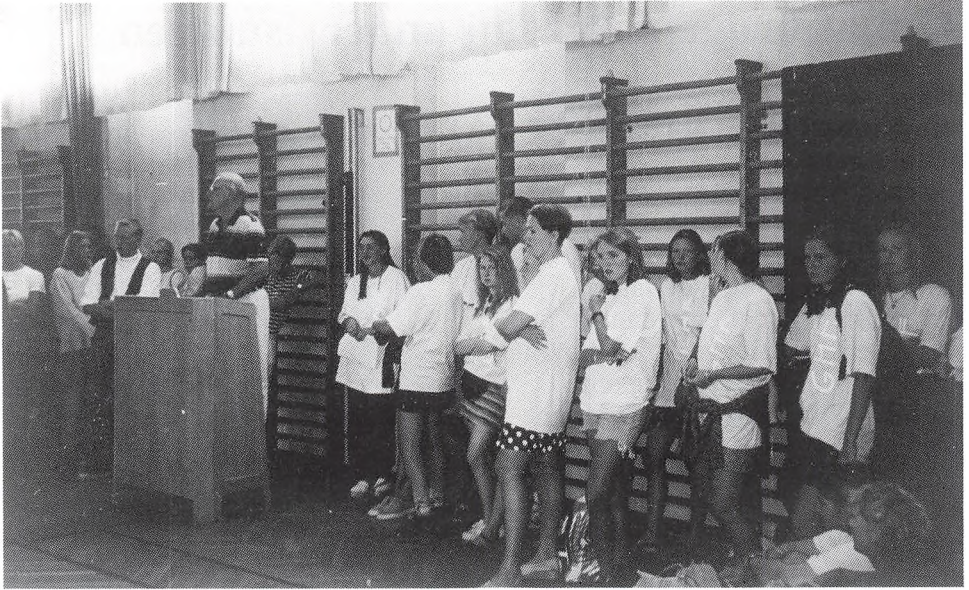

Frank Gerdner Pedersen

stofbehandlingen i det skriftlige basiskursus i dansk. På denne måde udgjorde aktiviteterne i perioden frem til efterårsferien en samlet enhed.

Der arbejdes fortsat på at udvikle denne idé, så perioden fra skolestart og frem til efterårsferien får karakter af et integreret forløb, hvor eleverne introduceres til skolearbejde og personligt ansvar.

Frank Gerdner Pedersen

Rektor og tutorer fra 2. HF byder 1. HF'erne velkommen

1. HF'ere på introtur i Berlin (Foto: Lisa Thorslunde)

Om at bruge naturen i undervisningen

Hul i ozonlaget, syrerregn, drivhuseffekt, pesticiderester i drikkevandet, faldende sædkvalitet hos mænd og et stigende antal kvinder med brystkræft.

Jo, der er al mulig grund til at bekymre sig om miljøet i dag.

Problemerne er af en sådan art, at det ikke bare kan overlades til politikerne at løse dem, det enkelte menneske må tage sit medansvar. Derfor er det også vigtigt at inddrage "det grønne islæt", herunder diskussionerne om bæredygtige løsninger, i undervisningen.

Miljøproblemernes omfang er de fleste elever fuldt ud klar over. De har fået tudet ørene fulde siden børnehaveklasse, og man kan ikke åbne en avis eller for fjernsynet uden at blive konfronteret med disse problemer.

Uheldigvis er problemernes omfang vokset hurtigere end løsningerne af de samme. Det har ført til en udpræget grad af apati og opgivenhed. "Vi gider ikke høre om miljøproblemerne mere, de bliver alligevel aldrig løst" og "Det er lige meget, hvordan jeg behandler miljøet, industrien forurener meget mere end mig" er synspunkter, der ofte fremkommer.

Opgaven er nu at få vendt denne stemning af håbløshed til en lyst til aktiv engagement og medleven.

Her kommer naturen ind.

En god måde at få interesse for miljøet på er at færdes i og opleve naturen. Begynde at undre sig og glæ-

Rikke Macholm

des over det mylder af liv, der findes.

Det er med dette i baghovedet, at en del af 1. HF's biologiundervisning foregår ude i naturen.

Vi har undersøgt Gentofte Sø, set på plante- og dyrelivet i søen og undersøgt vandprøver under mikroskop i laboratoriet.

For manges vedkommende var det første gang, siden de var meget små, at de prøvede at fiske med en vandketcher.

"Der er jo ingenting" var første reaktion, men efter et par træk åbenbarede et mylder af liv.

Underlige skabninger, som gav associationer til Jurassic Park, når de blev forstørret i mikroskopet. Det er fint med et ekskursionsmål så tæt på skolen, det gør det muligt at følge turen op og f.eks. undersøge årstidsvariationen i søen.

Oså har vi været på svampetur i Bøllemosen og Jægersborg Hegn. Netop i år har skoven bugnet med svampe, og vi fandt da også mindst

50 forskellige arter med forunderlige navne som: Violet Ametysthat, Skær Huesvamp, Spanskgrøn Bredblad, Manddraber Mælkehat, Honningsvamp og Guldgaffel.

Svampe er ekstra spændende, fordi nogle kan spises, de smager endda godt, og andre er dødelig giftige.

Derfor blev alle præsenteret for forskellen på vores farligste giftsvampe, den Grønne og den Snehvide Fluesvamp, og vores rigtig gode spisesvampe, hvortil mange arter af rørhatte hører. Bl.a. Karl Johan (Spiselig Rørhat), der er opkaldt efter en svensk konge, hvis yndlingsvamp det var.

Det er let nok at kende de allergiftigste svampe fra de spiselige rørhatte, men hvis man vil samle andre typer spisesvampe, er der kun ét at gøre: Lære enkelte arter af svampe at kende.

Her er ingen lette mellemløsninger.

Giftige svampe kan ikke kendes på smagen, og de farver ikke sølvskeer sorte, når de tilberedes. Man kan selvfølgelig lade hunden eller lillebror (eller svigermor) smage på retten først, men det er næppe en farbar vej.

For at give et ekstra "krydderi" på svampeturen medbringer jeg altid et stormblus, smør, salt m.m., så jeg kan tilberede et lille måltid ude i skoven. De fleste smager med fornøjelse på retten, men der er også nogle, der mener, at kun svampe købt i cellufan kan spises.

En dejlig tur var det og glædeligt, at mange elever har fulgt turen op med selv at gå på svampejagt.

Desværre kan al biologiundervisning ikke foregå ude i naturen, men når det bliver forår, skal vi afsted igen!

Rikke Macholm

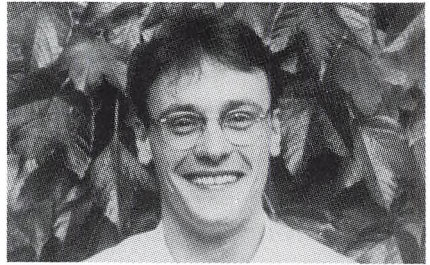
Foranderlig Skælhat

Matador - en appetitvækker i historie-undervisningen?!

En diset morgen, hvor kirketårnet svagt kan skimtes, og Korsbæk bygade så småt er ved at vågne, bevæger vi os inden for i Damernes Magasin, hvor chefen - Arnesen - og hans unge, negligéklædte kone Vicky, netop er færdig med morgen-completen. Hun snupper avisen og vifter manden ud - moppen, Daisy, skal luftes. Resigneret trisser han ned af trappen og ændrer undervejs attitude til den myndige chef. I underetagen er personalet, anført af førstemanden hr. Schwann, ved at klargøre forretningen, og Arnesen overdrager uden et ord hunden til hr. Schwann, der med samme attitude giver den videre til yngstemanden Arnold. Han er tydeligt heller ikke begejstret, men må naturligvis adlyde sin overordnede. Og sådan er ringen sluttet, tableautet forbi, idet vi atter ender ude på gaden, hvor vi sammen med tjenestepigen overfor ler af det komiske optrin.

Sådan begynder det første af i alt 24 afsnit af den folkekære tv-serie Matador. Da serien første gang blev vist i 1978-81 var store dele af den danske befolkning som klistret til skærmen (det 24. og sidste afsnit blev set af 83% af den danske befolkning over 15 år), og vi blev hurtigt nærmest dus med grisehandler Larsen, Agnes, Maude og Røde. Serien blev folkeeje.

Den valgte indledningssekvens præsenterer essensen i seriens bud-

Peter Frederiksen

skab, nemlig en humoristisk og underholdende skildring af Danmarks-historien i 1930'erne og 1940'erne. Ved hjælp af kostumer og rekvisitter bevæger vi os i et historisk rum, hvor vi eksempelvis i den indledende sekvens blandt andet præsenteres for sociale skel og normer i den lille provinsby Korsbæk (en fiktiv by sammensat af bynavnene Korsør og Holbæk).

Matador bevæger sig i et kæmpe univers af rekvisitter, påklædning, frisurer og ikke mindre end 47 forskellige interiører og 26 eksteriører, der sammen med et kæmpe register af historisk materiale sætter seriens historiske rammer. Den store vægt på de ydre forhold (ned i mindste detalje) bidrog til at opbygge et meget troværdigt billede, og mange seere kunne nikke genkendende til de genstande, som var med i scenerne: maden, ølflaskerne, dugen, gadebilledet og tøjet var præcis som i 1930'erne. På den måde blev Matador også en slags kulturhistorie for seerne.

I Matador står den fiktive handling i

centrum, men den historiske virkelighed optræder hele tiden i baggrunden og inddrages som en del af den fiktive handling. Det viser sig på flere måder. Skuespillernes replikker og dialog henviser ofte til historiske fakta, der anvendes originale lydclip og enkelte filmclip. Og som tidsmarkører bruger serien direkte henvisninger til historiske personer og begivenheder:

Det er tidlig morgen i Korsbæk, da kameraet fanger to mænd, der kommer gående i det fjerne. De nærmer sig, og vi kan se, det er Sofus Betjent i sort uniform ledsaget af en ukendt mand i civil. Sofus Betjent beder den civilklædte om at vente i porten, mens han går op og banker på hos Agnes og Røde. Det er naturligvis Agnes, der er stået ud af sengen for at åbne og bliver overrasket, da Sofus Betjent spørger, om Røde er hjemme. Agnes svarer, at det er han, hvorpå Sofus Betjent siger, at alle kommunister skal arresteres, og at Agnes skal sørge for, at Røde går under jorden. Selv vil Sofus Betjent fortælle kriminalbetjenten, at fuglen er fløjet.

Det er fiktion - opdigtet by og opdagede personer - men med en klar henvisning til en konkret historisk begivenhed, der fortæller seeren, at vi befinder os under besættelsen og interneringen af de danske kommunister i juni 1941. Samtidig rejser sekvensen unægteligt nogle spørgsmåls om brugen af fiktion i historieundervisningen, fordi vi her får et billede af politiets rolle under kommunistinterneringerne som ganske uproblematisk, hvilket måske går

for langt i forhold til historien. Men hvorfor overhovedet beskæftige sig med fiktion i historieundervisningen?

Matador på Gentofte HF

Jeg har i flere forbindelser brugt Matador i historieundervisningen. Første gang i et forløb om Danmark i 1930'erne, og i dette skoleår har jeg brugt serien til belysning af Danmark under besættelsen - eksempelvis politiets rolle under kommunistinterneringerne 1941. I forløb med Matador har jeg vist 1-2 afsnit (ofte kun brudstykker) og sammenlagt kun som en mindre del af det samlede forløb.

Min motivation til at bruge Matador i undervisningen opstod, da jeg med en 2. HF klasse i et forløb om den økonomiske krise i 1930'erne havde læst en del tørt og ikke særlig elevvenligt materiale, som eleverne havde meget svært ved at "sluge". Timerne var kedelige og kun med ganske få deltagende elever. Da jeg så en dag tog videoafspilleren med ind i klasseværelset og viste dem et afsnit af Matador, vendte stemningen radikalt. Det jeg egentlig gjorde var at belyse de temaer, som de havde læst om, men ikke forstået fordi de syntes, det var kedeligt og derfor simpelthen ikke havde været med i undervisningen. Pludselig forstod eleverne meget nemmere livet i 1930'erne, og de fik hurtigt en forståelse for, hvor serien gav et helt andet billede af historien end det, vi havde læst i kilderne. Det var nu nemmere, at få eleverne med

til at diskutere forskellige historiesyn og årsagerne til den forskellige måde at se vores historie på.

Historiens nye forklædninger

Udviklingen inden for tv-mediet har været voldsomt, antallet af programmer og tv-stationer er øget kraftigt, og sendetiden er udvidet - det gennemsnitlige tv-forbrug blev i begyndelsen af 1990'erne beregnet til 2,5 timer om dagen per person. Alene på den baggrund er det nødvendigt ikke længere kun at interessere sig for den formidling af historien, der sker gennem det skrevne ord i historiebøger, tidsskrifter og artikler - TV fortæller også historie. Og når vi nu taler om, at ungdomsuddannelserne rummer over halvdel af en ungdomsårgang, som kun i ringe omfang har haft historieundervisning i folkeskolen, bevæger vi os altså i en virkelighed, hvor elevernes historieopfattelse i høj grad er defineret af TV-underholdning og historiske romaner. Så også af den grund skal vi forsøge at møde elevernes forudsætninger for at forholde sig til historien, ved at inddrage fiktion i undervisningen.

Kritikerne vil hævde, at fiktionen på grund af sin iscenesatte historie ikke kan bruges som historiefremmidler. Der er klart, at eksempelvis Matador ikke er den "virkelige" historie, men her adskiller den sig vel egentlig ikke fra de trykte historiebøger. Historieskrivning vil altid være en rekonstruktion af fortiden, og den der beskriver fortiden må vælge ud og vælge fra.

Historikeren vil, bevidst eller ubevidst, vælge synsvinkel og give udtryk for personlige vurderinger - der findes ingen objektiv historie. Jeg mener, at det er nødvendigt at inddrage fiktionen i undervisningen for at lære eleverne at forholde sig kritisk til et medie, de behersker, og som er deres primære informationskilde. Metodisk tilgang til brugen af fiktion i undervisningen skal bidrage til, at eleverne bliver kritiske, bevidste og ikke mindst selektive seere.

God undervisning er også oplevelse

Jeg mener, at nok det vigtigste argument for at bruge eksempelvis Matador i historieundervisningen er, at fiktionen rummer nogle muligheder for at give undervisningen nye perspektiver - og eleverne oplever et mere følelsesmæssig engagement i historieundervisningen. Og hvis TV-mediet og Matador kan bruges som appetitvækker og være med til at skabe en historisk bevidsthed hos den nye generation efter mange års historieløshed, synes jeg, at et meget vigtigt skridt er taget. Det er klart, at TV ikke skal fortælle historien, fordi det er TV, men kan brugen af TV fremme elevernes faglige motivation og interesse for historien er en stor del af mine ambitioner for mit fag opfyldt - og så gør det jo ikke noget, at undervisningen også er sjov og underholdende.

Peter Frederiksen

Læring, lærerteams og elever

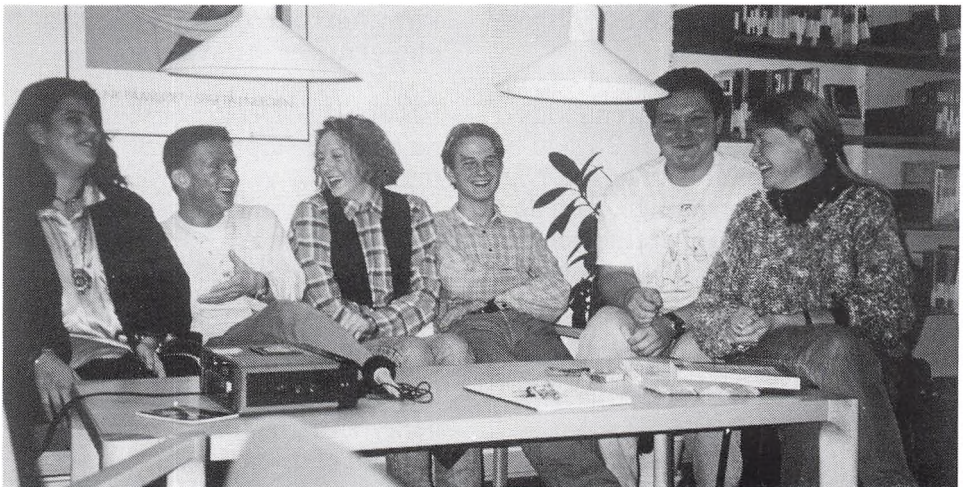
Hvorfor bliver lærere lærere? For gymnasie- og HF lærere starter det som regel med en brændende interesse for 1-2 fag, som de så uddanner sig i på universitetet. Derpå begiver de sig ud til gymnasier og HF kurser for at formidle deres egen glødende interesse og engagement i fagene. En lærers lyst og faglige engagement bærer langt i en undervisningssituation, men for at elevernes indlæring skal være optimal, skal der også mange overvejelser til over, hvordan stoffet skal formidles, og hvilke metoder man skal anvende for at eleverne lærer.

Undervisning er en dialog og et samspil, i højere grad et spørgsmål om at eleverne tager læringen til sig end at læreren giver den fra sig. Opfattelsen af læreren som en tankpasser, der fylder (brænd)stof på eleverne, er ved at blive afløst af et

billede af læreren som vejleder og konsulent for elevernes selvstændige læreproces. Denne form for læring forudsætter tillige, at elever og lærer i fællesskab etablerer rammer og spilleregler for undervisningen. I konsekvens heraf har lærerne på 1. HF klasserne dannet lærerteams, så de kan følge klassen tæt og støtte hinanden i udviklingen af den ny pædagogik.

2.Q's lærere har fra før klassens start i 1. HF i fællesskab planlagt, hvordan klassen skulle modtages og de nye læreprocesser introduceres og praktiseres.

Hvordan det har været at arbejde på denne måde fortæller 2.Q's dansk-lærer, Elsebeth Sanden, om sammen med 5 elever fra klassen: Michael, Gamilla, Sille, Søren og Per.

Gamilla, Michael, Sille, Søren, Per og Elsebeth

Hvordan startede det hele, Elsebeth?

”Vi er tre lærere, som kender hinanden godt, Marianne Ravn (engelsk), Peter Frederiksen (historie) og mig (dansk). Vi havde sat os sammen og snakket om, hvordan man lærer, og hvordan man bedst arbejder med et stof. Pointen i vores synspunkter var, at man ikke kan lære andre noget, men man skal selv lære sig selv det, man nu forstår, det er også det man kalder at tage ansvar for egen læring.

Vi var enige om, at det var vigtigt fra starten af at sætte fokus på arbejdet og at få sendt de rigtige signaler mht. arbejdet. Derfor gik vi i gang allerede andendagen, eleverne var her på skolen, kl. 8 om morgenen. Alle tre lærere var til stede for at snakke med om, hvad vi forstod ved at lære og for at høre, hvad eleverne forstod ved at lære, og hvad de syntes, der var centralt i en læreproces - også ud fra deres tidligere erfaringer.

I forlængelse af dette, snakkede vi også om, hvordan kulturen i klassen skal være, for at alle 28 skal have mulighed for at lære noget. Når eleverne er så forskellige, som de er på HF, er det vigtigt at finde en fællesnævner, som alle kan acceptere og fungere under.”

Hvordan oplevede I at starte på den måde?

Sille: ”Det var provokerende, at lærerne lagde ansvaret over på os selv, når man kom med den opfat-

telse, at læreren var autoriteten, som skulle sørge for, at undervisningen fungerede.”

Gamilla: ”Jeg kom med den opfattelse, at hvis jeg lærte noget, var det fordi læreren var god - det tror jeg ikke mere.”

Michael: ”Det var en hård en at få i hovedet, at man lærer det, man gerne vil lære, når jeg troede, at jeg bare skulle ind og blive klogere - helt passivt.”

Søren: ”Det var godt, fordi lærerne spurgte, hvordan man havde tænkt sig at bruge sin HF. Det fik mig til at tænke over, hvad jeg egentlig ville bruge det til, og hvad jeg ville gøre for at nå de mål, jeg havde sat mig. Det er faktisk op til en selv, om man får et godt HF-forløb.”

Hvordan fungerer den daglige undervisning, og hvordan kommer det til udtryk, at eleverne er ansvarlige?

Elsebeth: ”Det der er vigtigst lige nu er, at vi stopper op og snakker om, hvorfor vi gør, hvad vi gør? Hvad er det, vi har lært nu? Og hvad skal der læres? At stoppe op både mundtligt og skriftligt, det er nøglen.”

Gamilla: ”Det kræver mere til daglig, fordi du selv skal formulere tingene. Timerne fungerer sådan, at det kun er de fælles stikord, der kommer på tavlen. Vi skal så selv skrive dem sammen til en dybere

forståelse ud fra det, vi har snakket om i timen.

Vi har lige haft gruppearbejde om Amalie Skrams Forrådt. Der startede vi med at lave et fælles mind map, og derefter valgte vi os ind på emner efter interesse. Derved blev opgaverne mere fuldendte.”

Søren: ”Det er vigtigt, at man selv vælger, hvad man vil arbejde med, på den måde bliver man mere interesseret i at arbejde og i at læse, hvad de andre har skrevet.”

Skaber man også et godt arbejds-klima i klassen med disse metoder?

Sille: ”Der kom et godt arbejdsmiljø allerede i 1. HF og en generel holdning om, at det var smart at følge med. Man tog ikke blot ansvar for egen læring, man tog også ansvar for den, der sad ved siden af. F.eks. fik jeg meget hjælp fra nogle af mine klassekammerater til at forstå matematikken og lave min blækregning, som jeg ellers havde svært ved. Det var vi ret mange piger, der havde, men vi var gode i klassen til at støtte hinanden, så der ikke var nogen, der haltede bagud.”

Michael: ”Vi fik fra starten ind med skovlen, at jo mere aktive vi er, jo mere lærer vi selv. Og jeg fandt hurtigt ud af, at jo mere man selv formulerer både skriftligt og mundtligt, jo mere forstår man selv. Vi lærte også fra starten at respektere hinanden og lytte efter hinanden, og derfor fungerer vores klasse-

rumskultur ret godt. Vi kan stadig grine af hinanden, men vi ved også, at det ikke er en ondskabsfuld latter.”

Føler I, at I har fået nogle arbejdsredskaber, I kan bruge fremover?

Per: ”Vi er blevet bedre til at arbejde selvstændigt og i grupper. Alle er nødt til at have læst, og alle er nødt til at være med, ellers går det ud over de andre. Nu har vi lært at tage ansvar, og det er absolut noget, man kan tage med sig. I gymnasiet var jeg nød til at springe fra, netop fordi jeg ikke havde nok ansvar.”

Michael: ”Man skal passe på med ikke at give denne læringsproces hele æren. Det skyldes nok også, at mange af os er blevet ældre og mere motiverede. Men det gælder nok for alle i klassen, at jo bedre undervisningen fungerer, jo mere har man lyst til at lære, og jo mere minded er man for at få det hele til at køre, også for hele klassen.”

Per: ”Man lægger mærke til, at hvis læreren kun skriver på tavlen, så falder stemningen og koncentrationen i klassen rimelig hurtigt. Det hele ryger, hvis læreren ikke tager eleverne med. Men det er godt med diskussion i klassen, og når læreren skriver vores ord op på tavlen. Den form for læring kan jeg godt lide, den giver mig personligt meget.”

Sille: ”Det er nu også rart ind i mellem at få en helt traditionel un-

dervisning. Det kommer meget an på fagene, og hvor hurtigt man skal lære stoffet. Det er i hvert fald godt med variation i lærernes arbejdsmetoder.”

Michael: ”Det er i hvert fald godt, hvis lærerne snakker sammen om metoderne, så vi ikke bombarderes med logbog, mind map og begrebskort i alle timer. Disse ting er gode arbejdsredskaber, men jeg mener, det vigtigste i en undervisningssituation er det gode samspil mellem elever og lærere.”

Sille: ”Det er vigtigt, at begrebskort o. l. bliver en variation i undervisningen og ikke selve undervisningen.”

Mener I, man skal være en bestemt type lærer for at un-

dervise på denne måde?

Elsebeth: ”Man skal have lyst til at høre, hvad eleverne har at fortælle, det er nok det vigtigste. Og i denne form for undervisning får eleverne nogle redskaber til at fortælle med og nogle metoder til at styrke bevidstheden om, hvad det egentlig er vi laver.

Michael: Det er ikke nok at en lærer brænder for sit fag. For at være en god lærer skal man også brænde for at have en dialog og et samarbejde med klassen og for at skabe en hyggelig klasserumskultur. En lærer skal gå ind i en klasse og tænke: nu skal vi have undervisning ikke nu skal jeg undervise dem!

Else Lützhøft

Hvordan lærer man at lære? - ved at have Metodefag!

Før du kaster dig ud i trafikken i din nye supersmarte bil, har du forhåbentlig lært at køre bil. Før du kaster dig ud på det dybe i din polkastribede bikini/badeshorts, har du forhåbentlig lært at svømme. Før du kaster dig ud i at studere, har du forhåbentligt lært at studere - hov, stop! Har du egentlig lært at studere? Du har lært en masse fag, men har du også lært, hvordan du griber arbejdet med at lære/studere fagene an? Dette spørgsmål har vi stillet os selv på GHF.

Else Lützhøft

Spørgsmålet er især relevant på en skole, hvor størsteparten af eleverne ikke kommer direkte fra folkeskolen, men har været ude i det virkelige liv og væk fra bøgerne i kortere eller længere tid.

Men hvad er svaret? I første omgang nej! Der er ikke noget fag på HF, der har læring, studieteknik og arbejdsmetoder som sit kerneområde. Men på GHF kan vi i anden omgang svare ja! Vi har nemlig et metodefag, hvor vi beskæftiger os med disse ting. Faget er indtil videre forbeholdt skolens specielle sygehjælperklasse, men vi underviser nu i det på andet år og håber at kunne indarbejde det på det 2-årige HF på en eller anden måde.

I metodefaget er der tid til at arbejde med det, som det er svært at nå i de enkelte fag på grund af presset fra pensumkravet. I metodefaget arbej-

der vi med de overordnede læringsstrategier, og faget danner på den måde basis for de fagspecifikke metoder. Det er derfor naturligt, at metodefaget i perioder indgår i et samarbejde med de andre fag eller fungerer som et hjælpefag.

Hvad er det så, vi laver i metodefagstimerne? Vi læser, vi skriver og vi taler forstået på den måde, at vi tilegner os nogle redskaber og teknikker til at læse, skrive og tale med!

Når vi læser, er der fokus på notatteknik og forskellige læsestrategier. Når vi skriver, træner vi alle metoderne i den procesorienterede skrivepædagogik, og vi kobler den til brugen af EDB og tekstbehandling. I metodefaget skriver vi også projekter og lærer på den måde at arbejde projektorienteret. I projektarbejdet anvender vi læse- og skrive-

Projektarbejde er en vigtig del af metodefaget

strategierne, og vi udvider brugen af EDB til også at omfatte lay-out. Endvidere træner vi mundtligt fremlæggelse dels i forbindelse med fremlæggelse af projekterne dels som en træning i at disponere og fremlægge et stof, en træning som peger direkte frem mod eksamen. Metodefaget fik topkarakter af sygehjælperne årgang 1995, og de melder tilbage fra Sygeplejeskolen i Herlev, hvor de nu videreuddaner sig, at de har fået meget med fra faget, som de kan bruge i deres videre studium.

Selvstændighed i studiet er et krav både på HF og i de videre uddannelser, men det er svært at være selvstændig og ansvarlig for sin

egen læreproces, hvis ikke man har kendskab til de redskaber og teknikker, der er en forudsætning for at kunne studere. Lige præcis denne viden og kunnen får du i metodefag. Derfor er det vigtigt, at faget også får liv uden for den lille niche, hvor det kom til verden. På GHF er vi gået i tænkebox med hensyn til at få faget placeret også på det 2-årige HF.

Nye fag opstår ikke ud af den blå luft, men fordi verden, livet og samfundet forandrer sig og stiller stadig nye krav til det enkelte menneske.

Else Lützhøft

Sundhedsklassen - Hvad er det?

På GHF er det blandt andet europæisk udvekslingsrejse og chancen for at fundere over livskvalitet og global balance

Siden 1993 har vi på GHF haft en sundhedsklasse. Her kan du komme til at beskæftige dig med forskellige aspekter af sundhed i mange fag. Vi arbejder med levnesmiddelanalyser, bioteknologi, miljø, stress, sundhedspsykologi og meget andet.

På papiret får du en helt almindelig HF-eksamen, men du vil få en særlig mulighed for at udvikle din viden om og holdning til sundhed både på det globale og det nære plan.

Sundhedsklassen på udvekslingsrejse i Sint-Niklaas i Belgien

I sundhedsklassen kommer du på europæisk udvekslingsrejse. Vi har fundet en skole i Belgien i en lille by i nærheden af Bruxelles. Det er en teknisk skole med en gymnasieagtig afgangseksamen for elever, der vil have en uddannelse inden for sundheds- og omsorgssektoren.

Elever fra sundhedsklassen i praktik på et belgisk hospital
(Foto: Per Jensen)

Både skolen og byen bruger mange ressourcer på at skabe europæiske kontakter og her får GHF's elever de bedste muligheder for at gøre sig erfaringer med tre vigtige temaer i dagens debat: Europa, uddannelse og sundhed på en gang.

Før vi startede på udvekslingsrejserne mødtes lærere fra GHF med lærere fra Technisch Institut Sint Carolus, som den belgiske skole hedder, for at forberede et spændende program. Der skulle både være tid til at prøve at gå en dag i skole hos hinanden, til nogle kulturelle oplevelser i det fremmede samt selvfølgelig nogle erfaringer med værtslandets sundhedspolitik. Og sidst men ikke mindst til socialt samvær med de belgiske elever og værtsfamilierne.

GHF'erne har været med de belgiske elever på praktikdag på hospitaler, i børnehaver eller på institutioner for handicappede børn, og det har for de fleste været en stor oplevelse, både personligt og kulturelt. De har været på udflugt til Brugge,

en af Europas smukkeste byer, og til Bruxelles, hvor vi fik mulighed for at diskutere sundhedspolitik med en EU-politiker i den europæiske parlamentsbygning.

For GHF's elever har det været en overraskende oplevelse at erfare, hvor forskelligartet belgisk familiekultur og uddannelsesidealer er fra vores hjemlige. Efter at have mødt og levet sammen med unge og forældre fra et af EU's mest begejstrede medlemslande har GHF'erne gjort sig mange tanker om egne værdier og forestillinger.

På GHF synes vi, det er altid muligheden at have fundet sammen i et nært samarbejde med en udvekslingsskole, og det ønsker vi at holde fast ved. Efter de første udvekslinger tyder alt på, at kommende elever i sundhedsklasserne vil kunne få nogle udbytterige ophold i Sint-Niklaas og derfor også et ekstra udbytte af at have gennemført en uddannelse på GHF.

Anne Bang & Per Jensen

Per Jensen og Anne Bang underviser begge i sundhedsklassen

Det studieforberevende kursus

- et tilbud til sygehjælpere og plejehjemsassistenter, som vil læse til sygeplejerske

I skoleåret 1994-95 gennemførte 26 sygehjælpere og plejehjemsassistenter et studieforberevende kursus på GHF. Alle bestod deres eksaminer, som gav direkte adgang til sygeplejerskestudiet på Sygeplejeskolen i Herlev, og de er nu i fuld gang med at læse til sygeplejerske. På Sygeplejeskolen forkortes deres studietid med 6-15 måneder, fordi de får merit på grund af deres mangeårige, praktiske erfaring. De føler sig alle kvalificeret til studiet efter et meget krævende år på GHF.

I skoleåret 1995-96 er et nyt hold i gang. Ligesom det første hold bliver de undervist i 4 HF-fag: dansk, engelsk, biologi og fysik/kemi. Derudover har de fire timers metodefag - et fag som er skabt specielt til dette uddannelsesforløb. Her undervises de i studiemetodik og især i at arbejde projektorienteret, fordi projektformen er den dominerende på Sygeplejeskolen. Metodefaget indgår i samarbejde med de andre fag. De studerende undervises i forskellige læsemetoder, brug af håndbøger, mundtlig formidling, proceskrivning og brug af computer. Faget afsluttes med et skriftligt eksamensprojekt, hvor censorerne er lærere fra Sygeplejeskolen.

I skemaet indgår desuden to ugentlige værkstedstimer, hvor der er plads til fx undervisning i grundlæggende regne- og skrivefærdigheder.

Inge Dalsgaard

De studerende har en gennemsnitsalder på ca. 37 år. De har forladt arbejdsmarkedet for at studere, og de finansierer det studieforberevende år ved hjælp af uddannelsesordning, VUS eller SU. Det er altså en særlig gruppe, og de befinder sig godt på GHF. Deres undervisning er målrettet, og en væsentlig forudsætning for, at det går dem så godt er, at de har fælles baggrund og mål. De har travlt med at passe deres studie og familie, så det er begrænset, hvor meget de deltager i skolens sociale liv, men de har ingen problemer med at dele lokaler og bygning med de yngre kursister på det to-årige HF. De glider fint ind i GHFs skolemiljø.

Også for lærerne er det en stor udfordring - både fagligt og pædagogisk.

gisk. Vi holder jævnligt møder, hvor vi prøver at koordinere undervisningen, og diskuterer, hvordan vi bedst kan føre de studerende frem til det bekendtgørelsesfastsatte niveau, samtidig med at vi forbereder dem studiemæssigt til at gennemføre et videregående studie.

Det studieforberedende kursus er et succesfuldt samarbejde mellem Københavns Amts Sygeplejeskole i Herlev og Gentofte HF, som vi håber at kunne fortsætte.

Inge Dalsgaard

1. T klar til start, 1. september 1995

Gymnasiale suppleringskurser/GSK

Fra og med juli 1995 kan en studerende kun optages på en videregående uddannelse såfremt vedkommende kan opfylde uddannelsens specifikke adgangskrav. Det kan være krav om A, B, eller C niveau i bestemte gymnasiale fag, eller krav om et særligt karaktergennemsnit i fagene. Studerende, som ikke opfylder disse specifikke adgangskrav, henvises til at supplere deres eksamen med de pågældende fag eller niveauer.

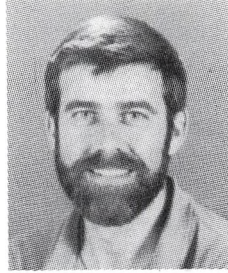
Et par typiske eksempler.

En HF elev ønsker at læse medicin, men mangler matematik og fysik på B-niveau og kemi på C-niveau.

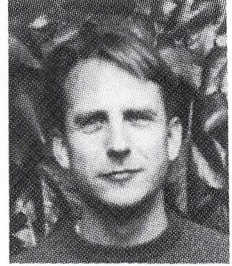
Tilbuddet til denne elev er typisk et helårskursus med ca. 20 timer om ugen i disse tre fag. En sproglig student, der ønsker at læse biologi, får et lignende tilbud. En matematisk student med højt niveau i matematik ønsker at læse fysik.

Tilbuddet er her et halvårligt kursus i fysik med 16 timer om ugen. At der skal være mindst 16 timer om ugen beror på, at de studerende på sådanne hold er SU-berettigede i kursustiden.

En karakteristisk ting ved et suppleringskursus er det meget koncentrerede forløb, f. eks. to års fysikpensum læst på et halvt år. For at dette kan gennemføres med succes, for det bliver det faktisk, stilles der store krav til de studerende. Erfaringen viser heldigvis, at disse elever har den nødvendige motivation og lyst til at yde den meget store arbejdsindsats. Der stilles selvsagt også

Eskil Blauenfeldt

Henrik Cornelius

store krav til læreren. Det kræver stor rutine og overblik at tilrettelægge et så koncentreret undervisningsforløb, men det giver også en helt utrolig tilfredsstillelse at få lov til at gennemgå et pensum i en sådan sammenhæng.

I det storkøbenhavnske område er det Nørrevold EnkeltfagsHF og Gentofte HF, der står for koordineringen af GSK. Alle ansøgere bliver visiteret på en af disse skoler og placeret på særlige GSK-hold. Selve undervisningen kan finde sted på en af disse to skoler eller placeres på andre skoler efter behov.

Der har været GSK undervisning på Gentofte HF i snart 10 år, og GSK eleverne er derfor et naturligt element i skolens hverdag. Det vil de nok også være i fremtiden, for der er intet som tyder på, at behovet for supplerung vil falde i de næste mange år.

**Eskil Blauenfeldt &
Henrik Cornelius**

Og nu til noget helt andet....

GHF har til huse i en smuk funkis-bygning fra 1928. Bygningen er ægte funkis forstået på den måde, at lyset er én af de bærende idéer i bygningen. Derfor er der store smukke vinduer i alle rum, og trappeopgangen centralt i bygningen har en ren glasfacade, så morgenlyset fra øst strømmer ind i bygningen. Også gavlene i huset er på alle etager rene glaspartier, som smukt oplyser de lange gange, som går på langs med bygningen. Fra bygningens vestside er der den smukkeste udsigt over parken og Gentofte sø. Jeg har altid syntes, at den bygning, der i 1928 blev bygget til Gjentofte Statsskole, som nu mange år senere har forvandlet sig til GHF, på smukkeste måde understreger, at lys og oplysning hører sammen, og at lys er grundlag for glæde.

Og det er vigtigt at huske, at en skole både er til oplysning og glæde. Nogle timer og dage er mest til oplysning andre mest til glæde, og nogle gange bliver det heldigvis helt umuligt at skille de to størrelser ad. Glæden tager klart over, når hele skolen er fælles om nogle oplevelser, og dem er der mange af, når man begynder at tænke et skoleår igennem.

Allerede i den første skoleuge er der fest, så alle får en chance for at møde hinanden på munter vis. Og festerne fortsætter året igennem ca hver anden måned - og med årsfesten i december som højdepunktet.

Her topper folks opfindsomhed med hensyn til påklædning, og her videreføres en af traditionerne: lancier med både elever og lærere. Andre muligheder for sammenkomster er caféaftenerne, som på GHF hedder Kul & Kox. Her er i hvert fald musikalsk underholdning, og hvis tid, kræfter og talent er til stede - også andre former for underholdning.

Undertiden brydes dagens skema op af en fællestime eller to. Emnerne er for det meste valgt ud fra deres aktualitet. I 1995 har der bl. a. været fællestime i forbindelse med Operation Dagsværk, og der har været digtoplæsning af unge lyrikere.

Fællestime med lyrikerne
Katrine Marie Guldager og
Morten Søndergård

Det smukke lys er karakteristisk for GHF

Studieture bliver der også tid til. I introduktionen af 1. HF er der den fælles tur til Berlin, i 2.HF går turen måske til London, Barcelona, Bruxelles eller hvor man nu kan få fagligheden til at gå hånd i hånd med en studierejse.

Og så er der alle de andre ting, man kan bruge en skole til: at spille håndbold, volleyball, basketball, fodbold - at spille musik eller synge i kor - at skrive en roman (eller bare en opgave) i det åbne skriveværksted - at spille skolekomedie - at se

lærerne spille revy til juleafslutningen - at deltage i studiekredse - at gå til eksamenstræning - at, at, at... Mulighederne er talrige, det gælder blot om at bruge den smukke bygning med alle dens faciliteter, og det gælder om også uden for timerne at styrke og udbygge fællesskabet og samværet med lærerne og de andre elever - mens man nu har hinanden!

Else Lützhøft

Elever aftaler morgenunderholdning med Helle Wiedemann

At vide eller ikke vide

På GHF arbejder ca 400 mennesker. Hver dag sker der ændringer i den skemalagte dagligdag, og hver dag er der behov for at give meddelelser til adskillige af de 400 mennesker. Der er tillige en masse ting, som det er praktisk, at alle 400 mennesker ved, så de kan handle derefter. Hvert år udskiftes ca halvdelen af de 400, så der kommer nye, der hurtigt skal have samme informationsniveau som de gamle. Hvordan griber man det an?

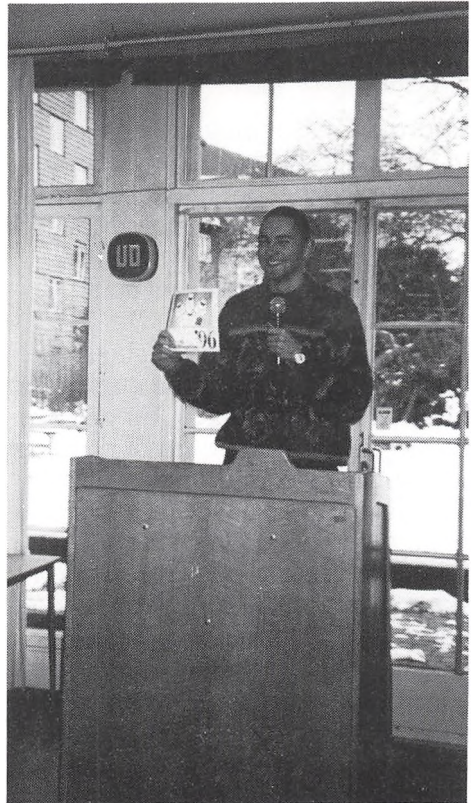
På GHF har vi valgt at gøre whiteboarden i stueetagen uden for skolens kontor til det centrale kommunikationspunkt. På whiteboarden hænges alle meddelelser om timeændringer op. Og her kan man finde telefonbeskeder samt beskeder fra lærere og bibliotekar. Endvidere hænger ugeplanen her med alle meddelelser om ændringer og arrangementer.

For at holde os ajour med hvad der foregår eller vil foregå på skolen udsendes et månedligt nyhedsbrev. Her fortæller elever og lærere om rejser, ekskursioner, teaterforestillinger og udstillinger. Her annonceres fester og fællesarrangementer, og her meddeler bl.a. bibliotekaren, boginspektør og studievejlederne sidste nyt.

For at nye elever hurtigt skal blive kendt med skolen, er der udarbejdet en ABC, som kort fortæller, hvad der er værd at vide om GHF fra A-Z.

Dette årsskrift er selvfølgelig også en del af både den interne og eksterne kommunikation, og vi har i år valgt at fortælle om GHF i lidt længere og lidt grundigere artikler, som der er skabt plads til ved at flytte meget af meddelelsestoffet over i ABC' en.

Else Lützhøft

Ordet er frit på morgensamlingen hver tirsdag

På togt i informationsstrømmen eller - Brug biblioteket

Det er sjovt at surfe på Internettet - ingen tvivl om det. Det er faktisk også nemt at hente informationer sammesteds, og begge dele indgår selvfølgelig i elever og læreres brug af biblioteket på GHF.

Det svære er at skille skidt fra kanel - at undgå at fare vild! - og hele tiden at holde sig for øje, at ikke ALLE informationer om ALT ligger gratis til rådighed på nettet.

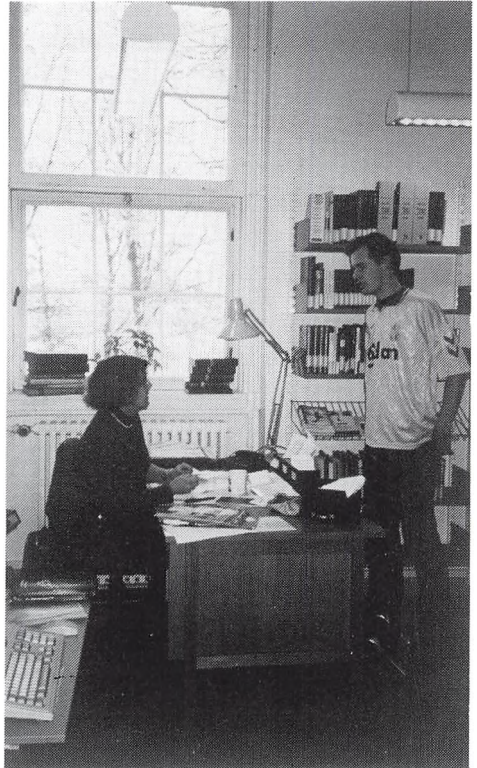
Informationssøgning drejer sig om valg. Er det relevant at søge dokumenter på nettet om middelalderens hekseforfølgelser? Næppe! Mens økonomiske forhold i Bhutan sikkert belyses glimrende på nettet.

Skolens bibliotekar er en slags navigatør, der kan udstikke kursen for informationssøgningen. En varieret bogbestand, en stribe tidsskrifter og 3 daglige aviser er grundstammen i skolens bibliotek. Men de elektroniske medier spiller en stadig større rolle. Bibliotekets multimediamaskiner bruges til søgning af bøger og artikler på både folke- og forskningsbiblioteker, til CD-ROM og til adgang til Internet.

Skolen lægger også vægt på, at biblioteket er et hyggeligt sted, hvor man kan slappe af med dagens avis eller det nyeste tidsskrift og samtidig et inspirerende miljø, hvor elever kan arbejde med at omdanne de

fremfundne informationer til viden.

Birgit Juhl Andersen
Bibliotekar

Birgit - en sikker navigatør

På vej gennem Internettet på bibliotekets multimediemaskine

Fornyelse i skriveværkstedet på GHF

For et år siden udvidede vi det 5 år gamle Macintosh skriveværksted med 4 store Performa maskiner, og nu har vi indkøbt 9 Performa 630 maskiner. Der bliver således rige muligheder for at lave spændende og kreative opgaver og en masse nyt at udforske.

Maskinerne er alle forsynet med CD-rom-drev, store harddiske (500 Mb), høj ydeevne og store farveskærme. Kom bare an! Vi kan det hele med tekst, grafik, lyd og levende billeder.

De mange nye muligheder stiller selvfølgelig også nye krav til såvel programmer som brugere. Det er nemt nok med programmerne. Dem køber vi bare, når vi får råd... Det er straks værre med brugerne. Dem må vi først opdrage til at "holde sig på (muse-)måtten". Vi vil gerne gøre livet lettere for de mange, der arbejder seriøst med maskinerne (og for datavejlederne). Maskinerne skal virke ensartede og det skal ikke være nemt at pille ved styresystem og opsætning. Desuden skal alle private dokumenter holdes på private disketter. Det kan vi heldigvis styre bedre med de nye maskiner.

Og hvad så med de gamle maskiner? Tja, de er jo "kun" 5 år gamle, så mon ikke de kan tjene os lidt endnu. Harddisk og ydeevne lader meget tilbage at ønske set med nu-

tidens briller. Det var ellers store sager, da de med deres 40 Mb harddiske og 2 Mb RAM ankom til skriveværkstedet for 5 år siden. En ansigtsløftning i ny og næ har været

En glad datavejleder med en ny maskine

nødvendig, men helt døde er de nu ikke. De kan ikke alt det "fine", men til husbehov er de OK. Vi har derfor besluttet at udstyre et klasseværelse med et antal gamle maskiner, så de bliver nemt tilgængelige og en naturlig del af undervisningen. Det bliver spændende at se, hvordan det virker.

Der er meget man kan ønske sig i denne verden. Et af mine fromme ønsker er, at vi igen får mulighed for at bemante skriveværkstedet om eftermiddagen, for et sådant kraftcenter må enhver skole med respekt for læring have!

Anne Lyngdorf

Nye Performa maskiner i skriveværkstedet har fortrængt den gamle Classic

EDB på GHF er også Windows

Godt nok er GHF's generelle EDB miljø bygget op med Macintosh maskiner, men i lærerkollegiet blev vi hurtig klar over, at den store udbredelse af styresystemet Windows medførte:

1. at mange fagspecifikke programmer kun blev produceret til dette system.
2. at de eksperimentelle fag kun i windows kunne få adgang til at benytte EDB teknikken til dataopsamlingsopgaver af forskellig art.

Derfor besluttede vi at anskaffe et mindre antal maskiner, som gjorde det muligt at disse programmer kunne blive til glæde og nytte for undervisningen.

Når vi anskaffede få maskiner af denne typer, var det dels for at markere, at de "store" behov, først og fremmest tekstbehandlingsopgaver, også i fremtiden forventes løst på

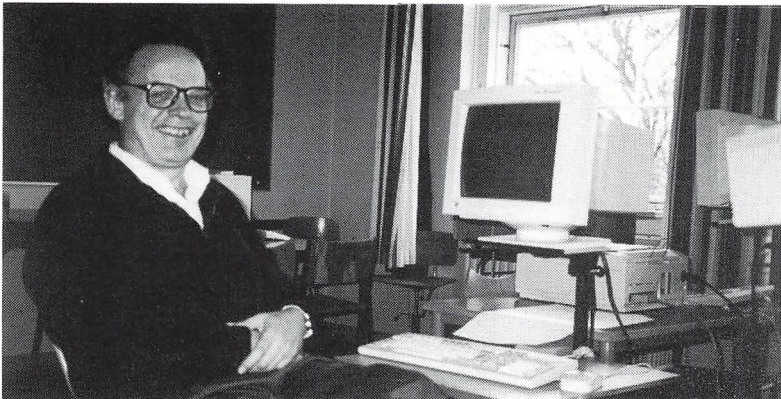
Macintosh maskinerne, og dels fordi størstedelen af de fagspecifikke programmer benyttes på tilvalgsholdene, som normalt omfatter et mindre antal elever.

I øjeblikket har vi 6 maskiner installeret, som kan køre Windows programmer. Følgende fag har programmer på maskinerne: biologi, geografi, erhvervsøkonomi, samfundsfag, fysik, kemi, astronomi.

Udover disse programmer er der i "Works" adgang til tekstbehandling, regneark etc. Dette kan være en hjælp til elever, som skriver opgaver hjemme på en Windows maskine.

På én af maskinerne er installeret CD-ROM drev, og vi regner med, at et eksternt CD-ROM drev vil være til rådighed for de andre maskiner.

Jens Damgaard

TEAM GHF 1996

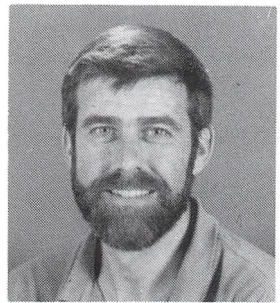
Merete Andersen
tysk

Anne Bang
engelsk, psykologi

Helen Bang
engelsk

Eskil Blauenfeldt
matematik

Marianne Christiansen
engelsk, idræt, spansk

Henrik Cornelius
historie, idræt, studie-
vejledning

Inge Dalsgaard
dansk, engelsk, studie-
vejledning

Jens Damgaard
matematik, kemi, fysik

Tove Gjerløv Dehn
billedkunst, design

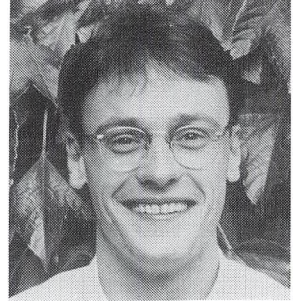
Marianne
Dehlholm Dons
fransk, engelsk

Henriette
Skjærbæk Duch
dansk, samfundsfag

Christine B. Fastholm
tysk

Peter Frederiksen
historie

Annette Fugmann
geografi, engelsk

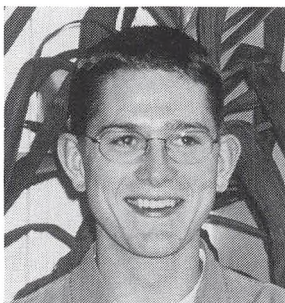
Flemming Gutheil
fysik-kemi

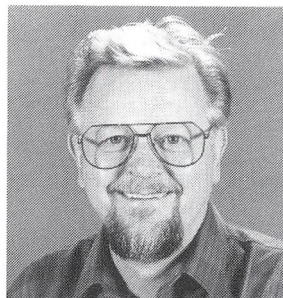
Vibeke Jansson
biologi

Bo Kærgaard Jensen
matematik, dansk

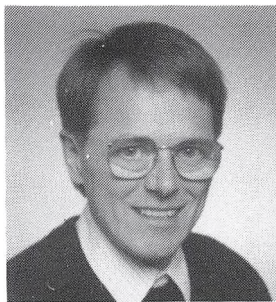
Lars Stæhr Jensen
engelsk

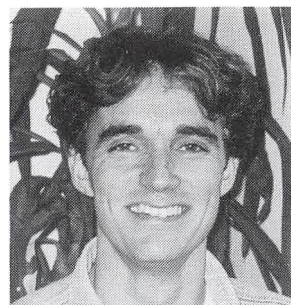
Per Dal Jensen
fysik, kemi

Per René Jensen
engelsk, religion

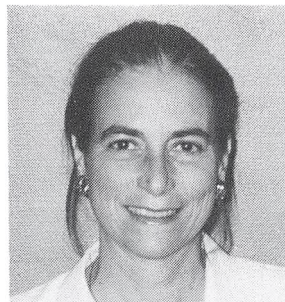
Erik Johansen
biologi, geografi

Niels Leth-Petersen
idræt, matematik

Anne Lyngdorf
matematik, datalogi

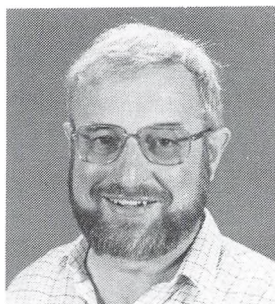
Else Lützhøft
dansk, film, metodefag

Rikke Macholm
biologi, geografi

Kurt Madsen
matematik, fysik

Povl Milthers
dansk, religion

Pernille
Neergaard-Dibbern
engelsk

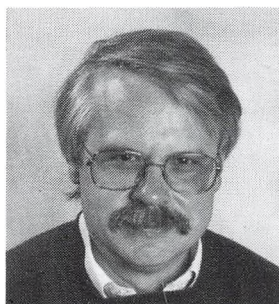
Annette Harboe Olsen
engelsk

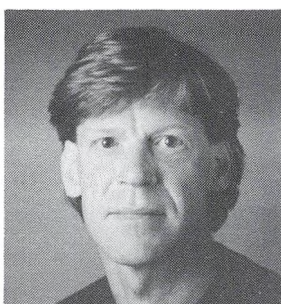
Inge Ytte Olsen
dansk, idræt,
samfundsfag

Birgit Ostenfeld
idræt, dansk

Frank Gerdner Pedersen
samfundsfag, historie,
erhvervsøkonomi

Niels
Koldborg Pedersen
samfundsfag, historie

Alice M. Petersen
filosofi

Marianne Ravn
engelsk, fransk

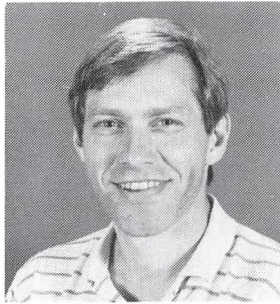
Knud Rosdahl
historie, idræt

Elsebeth Sanden
dansk, geografi,
erhvervsøkonomi,
studievejł.

Gunhild Sestoft
tysk, dansk

Leif Sonntag
idræt, matematik

Lisa Thorslunde
drama, fransk

Helle Wiedemann
dansk, musik

TAP'ERE

Birgit Juhl Andersen
bibliotekar

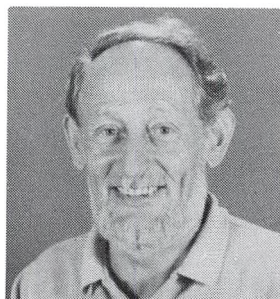
Pia Sørensen
skolesekretær

Ruth Aakjær
skolesekretær

Leif Christensen
pedel

Jørgen Sørensen
pedelmedhjælper

Anne Grete Jensen
rengøringsassistent

Lene Mosberg Nielsen
rengøringsassistent

Inger Toft
rengøringsassistent

Rektor:

Knud Rosdahl

Inspektorer:

Eskil Blauenfeldt, rektors stedfortræder

Annette Fugmann, eksamensinspektor

Else Lützhøft, informationsinspektor

Niels Koldborg Pedersen, boginspektor/AV

Studievejledere:

Henrik Cornelius, Inge Dalsgaard, Peter Frederiksen,

Elsebeth Sanden

Skemalæggere:

Per Dal Jensen, Anne Lyngdorf

Datavejledere:

Per Jensen, Anne Lyngdorf, Else Lützhøft

Studielektorer:

Per Dal Jensen, Frank Gerdner Pedersen

Skolebestyrelse:

Seniorkonsulent Poula Helth, formand

Amtsrådsmedlem Peter Valenius

Skolevejleder Birthe Boisen

Chris Bangert Larsen, Gentofte Kommune

Lektor Espen Larsen, Københavns Amt

Lektor Leif Sonntag, Gentofte HF

Lektor Annette Fugmann, Gentofte HF

Rengøringsassistent Inger Toft, Gentofte HF

Andreas Linnet, 2.R, Gentofte HF

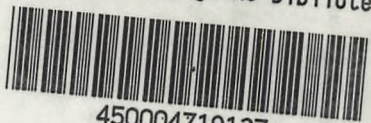

KØBENHAVNS AMT
GENTOFTE HF

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450004719137